

[чичо й], също взе да ме тормози, с моята зълва ме караха да крада. Аз не можех да крада, фащат ме първия път. Представяш ли си да идеш да крадеш. Те ме караха да казвам – “ми търся си бомбони”. [...] И викам - искам да крада, искам да се науча да крада - ма аз малка съм била. [...] Караха ме да крада, обаче аз не исках да се, да крада.

- Ама ти каза, че все пак, то щот си малка?

- Да, аз сега не можех – тормоз. Фащат ме и ме удрят с ток.

- С ток?!

- В Раковска⁵⁰ ... Там ма биха с ток, аз се уплаших. И аз се уплаших, когато се уплаших аз, от тогава ме е страх вече да пипам. И когато си отидох, моят свекър ми би 50 колана на ръката.

Провалът в джебчийството и агресията на чичото, водят до разваляне на годежа. Момчето е оженено за друга. Момичето се връща в селото си и започва “българска работа” – т.е. занимава се със земеделие. Скоро след това обаче е отвлечена, изнасилена и разкарвана по различни населени места – предлагана и продавана като бяла робиня от различни сводници – спасявана и пак отвлечана няколко пъти⁵¹. Направен е един опит с фалшив паспорт да бъде отведена в Германия, а втори път и е предложено да замине там като любовница на семеен мъж. След целия този период, тя е купена от рода на Лейнашите за 19 пендари⁵². Може да се предполага, че Лейнашите са подведени от Джанкешите. Първо, защото момичето не е девствено, нещо повече – поради принудата да протитуира, тя е имала много голям брой сексуални партньори. Второ – поради травмата след залавянето ѝ от полицията, след кражбата в София – тя се страхува и отказва да бъде джебчийка. Тоест Лейнашите заплащат твърде висока цена за момиче, лишено от традиционно търсените качества. От друга страна обаче, субгрупата на калдерашите представлява относително гъсто изплетена социална мрежа и всеки знае новините за всички останали или може много бързо да ги научи. Практически между тези две семейни групи това е четвъртият случай на обмен, в рамките на последните три поколения – т.е. дори роднинската връзка е много близка и семействата знаят достатъчно много едни за други. Казано иначе, вероятно Лейнашите имат много ясна представа какво момиче купуват и вероятно се планирали поредното ѝ пресвръщане в бяла робиня. Но този начин интерпретира събитията и нашата респондентка в запис, направен непосредствено преди мешерето:

⁵⁰ Става дума, че е заловена от полицията и е разпитвана с ток, в помещение на ул. Г. Раковски

⁵¹ От етични съображения тази част от житейската история на респондентката няма да бъде представена в текста.

⁵² Това е стойността, която ни каза *о шефо* – председателят на мешерето. В интервюто момичето се колебае между 18 и 20 пендари, а първоначално каза 16. Тя се страхуваше, да ни каже точната сума, за да не се ядоса майка ѝ. Стойността на жълтиците бе изчислявана на 5000 лв.